

Förordning om Allmänna arvsfonden;

SFS 2004:484

Utkom från trycket
den 8 juni 2004

utfärdad den 27 maj 2004.

Regeringen föreskriver följande.

Arvsfondsdelegationen

1 § Bestämmelser om Arvsfondsdelegationen finns i lagen (1994:243) om Allmänna arvsfonden. Delegationen skall därutöver informera allmänheten om arvsfondens ändamål och fondmedlens användningsområde.

2 § Arvsfondsdelegationen består av en ordförande, en vice ordförande och högst fem andra ledamöter. Ledamöterna utses för högst två år med möjlighet till nytt förordnande.

3 § Arvsfondsdelegationen kan förordna sakkunniga för visst angivet uppdrag.

De sakkunniga har förslags- och yttranderätt i delegationen, men saknar rösträtt.

4 § Arvsfondsdelegationen är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och minst hälften av de övriga ledamöterna är närvarande.

När ärenden av större vikt handläggs skall om möjligt samtliga ledamöter vara närvarande.

5 § Arvsfondsdelegationen får i arbetsordningen eller i särskilda beslut lämna över till ordföranden, vice ordföranden, någon annan ledamot eller en grupp av ledamöter att avgöra ärenden som är av det slaget att de inte behöver prövas av delegationen. Delegationen får även lämna över till en tjänsteman som förordnats att biträda delegationen att avgöra ärenden av enkel beskaffenhet.

6 § Följande bestämmelser i verksförordningen (1995:1322) skall tillämpas på Arvsfondsdelegationen

- 13 § 2 om styrelsens ansvar,
- 18 § om myndighetens organisation,
- 24 och 26 §§ om ärendenas handläggning,
- 30 § om ärendeförteckning,
- 31 § om myndighetens beslut.

7 § Förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag skall inte tillämpas på Arvsfondsdelegationen.

8 § Arvsfondsdelegationen skall varje år före mars månads utgång lämna en verksamhetsberättelse till regeringen med en samlad redovisning av myndigheters stödgivning ur Allmänna arvsfonden som avser det senast avslutade räkenskapsåret.

Ansökan om stöd ur Allmänna arvsfonden

9 § Ansökan om stöd ur Allmänna arvsfonden skall ges in till Arvsfondsdelegationen eller, om regeringen enligt 8 § lagen (1994:243) om Allmänna arvsfonden har överlämnat till en annan myndighet att fördela stöd, till denna myndighet.

10 § Ansökan om stöd ur Allmänna arvsfonden skall innehålla en beskrivning av det ändamål (projekt) för vilket stöd söks, ekonomisk kalkyl, tid och plats för genomförandet och plan för dokumentation av projektet.

Till ansökan skall i förekommande fall bifogas sökandens stadgar och senaste verksamhetsberättelse samt uppgifter om styrelsens sammansättning.

11 § Om en ansökan om stöd ur Allmänna arvsfonden inte uppfyller föreskrifterna i 10 §, skall sökanden ges möjlighet att komplettera ansökan inom en viss tid. Om sökanden inte följer en uppmaning att komplettera ansökan, får denna prövas i befintligt skick.

Underrättelse till Kammarkollegiet

12 § Skatteverket skall underrätta Kammarkollegiet, om det vid ett dödsfall inte finns någon annan arvinge än Allmänna arvsfonden eller om fonden är universell testamentstagare.

Tingsrätten skall underrätta Kammarkollegiet när rätten har förordnat om kungörelse enligt 16 kap. 1 eller 2 § ärvdabalken i fråga om en arvinge som vistas på okänd ort eller är okänd och när den avlidne, såvitt det är känt för tingsrätten, inte har efterlämnat någon annan arvinge som är berättigad till arvet före Allmänna arvsfonden.

Arvsavstående

13 § Kammarkollegiet får besluta om att avstå från arv enligt 24 och 25 §§ lagen (1994:243) om Allmänna arvsfonden, när någon har ansökt om att egendom skall avstås och värdet av egendomen enligt bouppteckningen inte överstiger 2 miljoner kronor.

Om det i ett ärende om avstående av arv som tillfallit Allmänna arvsfonden uppkommer någon fråga av särskild vikt från allmän synpunkt, skall kollegiet lämna över frågan med eget yttrande till regeringen för avgörande.

14 § Allmänna arvsfondens fasta egendom skall säljas så snart det kan ske, till högsta möjliga pris och på ett ändamålsenligt sätt.

15 § Kammarkollegiet skall underrätta berörd kommun eller statlig myndighet om en blivande försäljning, när det med hänsyn till egendomens läge och beskaffenhet eller annars ter sig sannolikt att kommunen eller myndigheten behöver förvärva egendomen

a) för ett kommunalt eller statligt ändamål (samhällsbyggnadsändamål), eller

b) för att tillgodose intressen som den har att bevaka.

16 § Frågan om försäljning av egendom prövas av Kammarkollegiet, om egendomens värde är högst 10 miljoner kronor, och av regeringen, om värdet är högre.

Med värde avses taxeringsvärdet eller, om sådant saknas, det marknadsvärde som har bedömts vid en särskild värdering.

17 § Kammarkollegiet har hand om försäljningen.

Kammarkollegiet får till sin hjälp med försäljningen anlita andra myndigheter under regeringen.

18 § Vid försäljning av en bostadsfastighet för permanent bruk skall eventuella hyresgäster erbjudas att köpa fastigheten till dess marknadsvärde. Detta gäller dock inte om Kammarkollegiet eller regeringen beslutat att fastigheten skall säljas till den kommun där den finns för att användas för samhällsbyggnadsändamål.

19 § Kammarkollegiet får meddela de ytterligare föreskrifter som kan behövas för verkställigheten av bestämmelserna i 14–18 §§.

20 § Bestämmelserna i 14–19 §§ skall också gälla tomträtt.

Överklagande

21 § Myndigheters beslut enligt denna förordning får inte överklagas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2004, då förordningen (1994:952) om Allmänna arvsfonden skall upphöra att gälla.

På regeringens vägnar

BERIT ANDNOR

Björn Reuterstrand
(Socialdepartementet)

